අ

අଟଳ ସିଦ୍ଧା ରେଡ୍ଡୀ

ବନାମ

ବୁସି ସୁଦ୍ଧା ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ (C) ସଂଖ୍ୟା 4549/2008)

ମେ 06,2010

[ଅଲ୍ଟମାସ୍ କବିର୍ ଏବଂ ସିରିଆକ୍ ଜୋସେଫ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ମକଦ୍ଦମା: ମାଲିକାନା ଘୋଷଣା ପାଇଁ ମାମଲା - 1968 ମସିହାରେ ପଞ୍ଜିକୃତ ବିକ୍ରୟ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା DW-4 ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରୟ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି - 1974 ମସିହାରେ DW-4 ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ପଞ୍ଜିକୃତ ବିକ୍ରୟ ପତ୍ର ଆଧାରରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ମାଲିକାନା ଦାବି କରୁଥିବା ଆବେଦନକାରୀ– ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା : ସେହି ସମ୍ପତ୍ତିର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିକ୍ରି ଦଲିଲକୁ ସମ୍ପାଦିତ କରିବା ପାଇଁ ଡିଡବ୍ଲୁ-4 ର କ୍ଷମତା ନଥିଲା - ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ହାସଲ କରିନଥିଲେ – ଦଲିଲ ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜ ।

ଆବେଦନକାରୀ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକାନା ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବିର ଆଧାର ଥିଲା ଯେ ମାମଲା ସମ୍ପତ୍ତି DW- 4 ଦ୍ୱାରା 10.5.1974 (Ext.A- 1) ତାରିଖର ଏକ ପଞ୍ଜିକୃତ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା 'SG' କୁ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ଆବେଦନକାରୀ 1984 ମସିହାରେ ମାମଲା ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷ ଥିଲା ଯେ DW-4 22.5.1968 ତାରିଖର ଏକ ପଞ୍ଜିକୃତ ଦଲିଲ (ଏକ୍ସଟେନ୍ସନ୍ B- ୧) ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଜଣେ 'TH'ଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ, ଯିଏ ପରେ ଏହାକୁ 17.5.1982 ତାରିଖରେ 'PP' ଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ତା'ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା 1985 ମସିହାରେ ପଞ୍ଜିକୃତ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା 'pp'ଙ୍କ ଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିଥିଲେ ।

ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାକୁ ଖାରଜ କରି ଦେଇଥିଲେ ଯେ DW- 4 ଦ୍ୱାରା 22.5.1968 ତାରିଖରେ ପଞ୍ଜିକୃତ ଡିଡ୍ ଅନୁସାରେ, ସେ 'SG' ସପକ୍ଷରେ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଆଉ ସକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆବେଦନକାରୀ ମାଲିକାନା

ଦାବି କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଉପରେ ରାୟ ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ, ଡିଡବ୍ଲୁ-4 ର ପ୍ରମାଣ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ନୁହେଁ, କାରଣ ସେ 'TH' କିମ୍ବା ବିକ୍ରୟ କାଗଜପତ୍ରର ଲେଖକଙ୍କୁ ଜାଣି ନଥିଲେ । ତଥାପି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ DW-4 ର ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ 'SG' ସପକ୍ଷରେ ସମ୍ପାଦିତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦଲିଲ ସମ୍ପର୍କରେ Ext. B-1 ପୂର୍ବ ସମୟର ଥିଲା, ତେଣୁ 'SG' ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଥିବା ଆବେଦନକାରୀ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ଅଧିକାର ପାଇ ନଥିଲେ । ଏପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରଥମ ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପାଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ । ବ୍ୟଥିତ ଆବେଦନକାରୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଲେ : Ext. B2 ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଲିଲ୍ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ପୂର୍ବରୁ DW-4 ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ Ext. A1 ର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ପୂର୍ବରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକାନା ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ଅଧିକାର ପାଇ ନଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା SLP(ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 4549/ 2008

ହାଇଦ୍ରାବାଦ ସ୍ଥିତ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 656/1997 ରେ 18.04.2007 ତାରିଖରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ସୁବ୍ବା ରାଓ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ଅଲ୍ଟାମାସ୍ କବିର୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସୂଚନା ଜାରି ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତିବାଦ କରିବା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି, ଯାହା ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା S.A. ନଂ. 656/1997 ରେ 18 ଏପ୍ରିଲ୍, 2007 ତାରିଖରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

2. ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1988 ରେ, ଆବେଦନକାରୀ କଡପା ଜିଲ୍ଲା ମୁନସିଫ ଅଦାଲତରେ O. S. No.735/1988 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବାଦୀ ସୂଚୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଅଧିକାର ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଏବଂ ଉପଭୋଗରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରୁ ନିଷେଧ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । 3ୟ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ମୁନସିଫ 29.11.1990 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଲେ, କାରଣ ଆବେଦନକାରୀ ମକଦ୍ଦମା ଜମିରେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ହିତାଧିକାରୀଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରଥମ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି, କଡାପାଙ୍କ ଅଦାଲତରେ A.S. ନଂ. 113/1990 ରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ 26 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1997 ରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ କୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା ।

3. ଏହା ସୂଚିତ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 କୋପ୍ପୋଲୁ ସୁବ୍ବା ରେଡ୍ଡୀ, 1ମ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି, କଡାପାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ରୁ 4 ମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ନଥିରେ ଅଣାଯାଇଥିଲା । ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 656/1997 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ 18 ଏପ୍ରିଲ, 2007 ରେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ରାୟପତିଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ବିଚାରଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ।

4. ବିଶେଷ ଆବେଦନ ଅନୁମତିର ସମର୍ଥନରେ ଉପସ୍ଥିତ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ. ସୁବ୍ବା ରାଓଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନାକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପାଇଁ, ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ସଂକ୍ଷେପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

5. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଟି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, କୋପ୍ପୋଲୁ ସୁବ୍ବା ରେଡ୍ଡିଙ୍କର ଥିଲା, ଯିଏ 19.7.1966 ତାରିଖରେ ଏକ ପଞ୍ଜିକୃତ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ପାସୁପୁଲା ଲକ୍ଷ୍ମାମ୍ମାଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମମ୍ମା ନିଜ ତରଫରୁ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ତାଙ୍କ ଅଭିଭାବକ ତଥା

ପିତା ସୟଦ ଘାଉସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଜଣେ ନାବାଳକ ସୟଦ ଘାଉସ ବେଲିଆସ ଚାନ୍ଦ ବେଗମଙ୍କୁ 10.5.1974 ତାରିଖର ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲରେ ବିକ୍ରୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଦଲିଲକୁ ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ନିଜେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ ସୟଦ ଘାଉସ ବିଲାଶ ଚାନ୍ଦ ବେଗମ ଏହି ଜମିକୁ 5.3.1984 ତାରିଖର ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ବିକ୍ରୟ ଦସ୍ତାବିଜରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେବେଠାରୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଜମିକୁ ନିଜ ଅଧିକାରରେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିଆସୁଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ଲିଖିତ ବୟାନ ଦାଖଲ କରି ମାମଲାକୁ ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ମୂଳତଃ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କର ଥିଲା ଯିଏ ତାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ମମ୍ମାଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମମ୍ମା ସର୍ଭେ ନଂ. 93/6 ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତ ଜମି, ଦାଥାଗିରିର ପୁଅ ଥୋଣ୍ଡୋଲୁ ମହବୁବ ବାଶାଙ୍କୁ 22.5.1968 ତାରିଖର ଏକ ପଞ୍ଜିକୃତ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଥୋଣ୍ଡୋଲୁ ମହାବୁବ୍ ବାଶା 17.5.1982 ତାରିଖରେ ଏକ ପଞ୍ଜିକୃତ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା ପଲ୍ଲମପାଲି ପେଦ୍ଧା ବୀରା ରେଡ୍ଡିଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଜମିର ଦୁଇଟି ଅଂଶ, ଯଥା, ସର୍ଭେ ନଂ.99/ 6 କୁ 52 ସେଣ୍ଟରୁ 40 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ସର୍ଭେ ନଂ. 99/6 କୁ 47 ସେଣ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ ବାଦୀ 7.11.1985 ରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦସ୍ତାବିଜ ମାଧ୍ୟମରେ ଉକ୍ତ ପଲ୍ଲମପଲ୍ଲୀ ପେଡା ବୀରା ରେଡ୍ଡୀଙ୍କଠାରୁ ଉକ୍ତ ଦୁଇଟି ଜମି କିଣିଥିଲା । ବାଦୀ, ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଉକ୍ତ ଜମିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲିକ ଥିଲେ ଏବଂ ସେବେଠାରୁ ସେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗ କରିଆସୁଛନ୍ତି ।

6. ମକଦ୍ଦମା ପାଇଁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯାହା ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ପଡ଼ିଲା ତାହା ହେଉଛି କି ଆବେଦନକାରୀ 5.3.1984 ତାରିଖର ବିକ୍ରୟ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସୟଦ ଘୌସେ ବିଲିଆସ୍ ଚାନ୍ଦ ବେଗମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ମାମଲା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକାନା ହାସଲ କରିଥିଲେ କି ନାହିଁ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମମ୍ମା 22.5.1968 ତାରିଖର ଏକ ପଞ୍ଜିକୃତ ବିକ୍ରୟ ପତ୍ର (Ext. B2) ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଜଣେ ଥୋଣ୍ଡୋଲୁ ମହବୁବ୍ ବାଶାଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିସାରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯାହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ହେଉଛି, Ext. ବି-2 ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଲକ୍ଷ୍ମମାତାଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଲା, ଫଳରେ ସେ ସୟଦ ଘାଉସ ବଳିଆ ଚାନ୍ଦ ବେଗମଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ 1974 ମସିହା ମେ 10 ତାରିଖର ବିକ୍ରୟ ଦସ୍ତାବିଜକୁ ସମ୍ପାଦିତ କରିବା ଏବଂ ପଞ୍ଜିକରଣ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ପାଇଲେ ନାହିଁ ।

7. ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଏହି ନିଷ୍କର୍ସରେ ଉପନୀତ ହେଲେ ଯେ, ଧୋଣ୍ଡୋଲୁ ମହାବୁବ ବାଶାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲକ୍ଷ୍ମମ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 22.5.1968 ରେ ହୋଇଥିବା ପଞ୍ଜୀକୃତ ବିକ୍ରୟ ଦସ୍ତାବିଜକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସେ ସୟଦ ଘାଉସ ବିଲାଶ ଚାନ୍ଦ ବେଗମଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିକ୍ରୟ ଦସ୍ତାବିଜକୁ ସମ୍ପାଦିତ କରିବା ପାଇଁ ଆଉ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ଏହା ପରେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ।

8. କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ଲକ୍ଷ୍ମମ୍ମା (DW.4)ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଭରସା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନଥିଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟରେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ନଥିଲେ ଯେ ସେ କିପରି ଥୋଣ୍ଡୋଲୁ ମହାବୁବ ବାଶାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରୟ ପତ୍ର ସମ୍ପାଦିତ କରିଥିଲେ, କାରଣ ସେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନଥିଲେ ଓ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଲେଖିଥିବା ଲେଖକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନଥିଲେ ।

9. ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଏହା ନିଷ୍କର୍ଷ କରିଥିଲା ଯେ DW.4 ଲକ୍ଷ୍ମମ୍ମାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ତେଣୁ 22.5.1968 ତାରିଖରେ ଥୋଣ୍ଡୋଲୁ ମହାବୁବ ବାଶାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ପତ୍ର (Ext. B2) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକୃତ କରିଥିଲା । ପରେ, 10.5.1974 ତାରିଖରେ ସୟଦ ଘୌସ୍ ବିଆଲିସ ଅର୍ଥାତ୍ ଚାନ୍ଦ ବେଗମଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କରାଯାଇଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିକ୍ରୟ ପତ୍ର (Ext. A1) ଉପରେ ଭରସା କରି, ମକଦ୍ଦମାକୁ ବିଚାରଦେଶ କରିଥିଲା ।

10. ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ହାଇକୋର୍ଟ DW.4 ଲକ୍ଷ୍ମମ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ Ex.B2 ର ଆଧାରରେ ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିକାର, ସତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଥୋଣ୍ଡୋଲୁ ମହବୁବ୍ ବାଶାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମାଲିକାନାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବିକ୍ରୟ କରିବା ପରେ, ସେ 16.3.1974 (Ex.A1) ରେ ସୟଦ ଘୌସେ B ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ଆଉ ଏକ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 22.5.1968 ତାରିଖରେ ଥୋଣ୍ଡୋଲୁ ମହାବୁବ ବାଶାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲକୁ ସତ୍ୟ ଏବଂ ବୈଧ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରି, ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା ଯେ ସେହି ଦସ୍ତାବିଜଟି ସୟଦ ଘୌସ୍ B ଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପରେ କରାଯାଇଥିବା ଦସ୍ତାବିଜଠାରୁ ସମୟକ୍ରମରେ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା । ତେଣୁ, ସୟଦ ଘୌସ୍ ବି ଅର୍ଥାତ୍ ଚାନ୍ଦ ବେଗମ ମାଧ୍ୟମରେ ମାଲିକାନା ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ବାଦୀ/ଆବେଦନକାରୀ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ

କୌଣସି ମାଲିକାନା ଅର୍ଜନ କରିନଥିଲେ । ଏପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରଥମ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ବିଚାରାଦେଶକୁ ପାଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

11. ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ତଥ୍ୟଗତ ଦିଗକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ବିଚାର କରାଯିବା ପରେ, ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଶେଷ ହୋଇଛି, ଆମେ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନୁହଁ । ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିବା ପରି, Ext.B2 ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଲିଲ୍ ଏବଂ ଏହା ପୂର୍ବରୁ Ext. A1 ର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା ଯାହାକି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ DW.4 ଦ୍ୱାରା ସୟଦ ଘୌସେ B ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମ୍ପାଦିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ପୂର୍ବରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକାନା ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ, ତେଣୁ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ଅଧିକାର ହାସଲ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା ।

12. ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଆବେଦନକାରୀ ତରଫରୁ ଆଗତ ଦାଖଲଗୁଡ଼ିକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ତାହା ଖାରଜ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ବିନା ।

ଡି. ଜି. ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।